

Sygn. akt V C upr 359/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie:

Przewodniczący SSR Rafał Kuriata

Protokolant Karolina Szanfisz

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2014r. w Miliczu

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.
przeciwko S. P.

o zapłatę

I. oddala powództwo w całości;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową.

Sygn. akt V C upr 359/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 23 kwietnia 2013 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany S. P. zapłacił stronie powodowej kwotę 447,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty.

Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) Sp. z o.o. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Podniosła, że dochodzi od pozwanego zapłaty za wykonywane usługi w kwocie 447,27 zł zgodnie z wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/866/122/ (...) z dnia 23 kwietnia 2013 r.

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa w dniu 12 lipca 2013 r. uzupełniła braki formalne pozwu, składając go na urzędowym formularzu.

Pozwany S. P. nie stawił się na wyznaczoną rozprawę i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 grudnia 2010 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła ze stroną powodową (...) z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności. Dodatkowo w dniu 31 sierpnia 2011 r. strony niniejszej umowy zawarły porozumienie będące jej załącznikiem nr 3.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z 23.12.2010 r. k. 21-24;

załącznik nr 3 do umowy przelewu wierzytelności k. 20)

Strona powodowa w dniu 23 kwietnia 2013 r. sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/866/122/ (...), w którym wskazano, że nabyła ona od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą wobec dłużnika S. P. w wysokości 447,27 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/866/122/ (...) k. 30)

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 14 września 2011 r. wystawiła zawiadomienie o cesji wierzytelności przysługującej od S. P. na rzecz strony powodowej.

Strona powodowa w dniu 2 kwietnia 2013 r. wystawiła pismo, w którym wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 444,78 zł do dnia 10 kwietnia 2013 r.

(dowód: pismo z dnia 14.09.2011 r. k. 32;

pismo z dnia 2.04.2013 r. k. 31)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła, wynikających z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych określonych należności.

Pozwany – prawidłowo wezwany – nie stawił się na rozprawę i nie złożył żadnych wyjaśnień w sprawie.

W przypadku bierności pozwanego w procesie przepis art. 339 § 1 k.p.c. pozwala sądowi wydać wyrok zaoczny. W takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych sprawy przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.). Powyższy przepis nie zwalnia zatem sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy twierdzenia strony powodowej uzasadniają należycie i w całości żądanie pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd musi zatem dokonać oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na przytoczonych twierdzeniach.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Strona powodowa formułując żądanie w niniejszej sprawie zaoferowała jako materiał dowodowy jedynie umowę cesji wraz ze stanowiącym jej załącznik nr 3 porozumieniem zawartym w dniu 31 sierpnia 2011 r., wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/866/122/ (...) a także pismo informujące pozwanego o przelewie wierzytelności i pismo wzywające pozwanego do zapłaty długu jednakże bez potwierdzenia ich nadania czy też odbioru.

W ocenie Sądu zaoferowany materiał dowodowy jest niewystarczający dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazała bowiem w żaden sposób – wbrew ciężącemu na

niej obowiązkowi – zasad obciążania pozwanego opłatami i dat powstania zaległości w płatności. Powołała się w zakresie istnienia, wysokości i terminów płatności zadłużenia na umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych łączącą (...) Sp. z o.o. i pozwanego, lecz nie dołączyła jej do pozwu. Nie wiadomo zatem, za co konkretnie zostały naliczone poszczególne kwoty wskazane w pozwie. Uniemożliwia to dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd. Dodatkowo należy zauważyć, iż strona powodowa nie wykazała, że nabyła od (...) Sp. z o.o. wierzytelność przysługującą od pozwanego gdyż do pozwu została dołączona jedynie umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem nr 3, które to dokumenty potwierdzają jedynie fakt nabycia wierzytelności jednakże nie zostały one w żaden sposób wyszczególnione.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku o oddaleniu powództwa w całości.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pkt II wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.